

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

SUMARI

Catalunya al Parlament, fragments del discurs de D. Francesc Cambó en la Festa de la Unitat Catalana.—*Per la oficialitat de la Llengua Catalana*, per Joan de Colltort.—*Intimes: Melangia, Inquietut, Evocació*, per Gabriel Rivera.—*L'anada a la Festa de l'Unitat Catalana*, per Jaume Sala Puigdemont.—*Notes Ciutadanes.—Noticiari.*

ANY II NÚM. XXXVIII

OLOT, 26 MAIG DE 1916

Per subscripció i anuncis, i tota correspondència en general, adreçar-se al
Gerent de VIDA OLOTINA: «Lliga Regionalista», OLOT

CONDICIONS

Suscripció. . . . . 1'25 pessetes trimestre.
Número solt . . . . . 10 céntims.

ANUNCIS { Una plana. . . . . 5 pessetes
Meitat de plana. . . . . 3 »
Quart de plana . . . . . 2 »
Octau de plana . . . . . 1'50 »

DESCOMPTES

Per 6 insercions, el 10 %; per 12, el 25 % i per 24, el 50 %

ESQUELES MORTUORIES { Una plana. . . . . 6 pessetes
Meitat de plana . . . . . 4 »

Pagos a la bestreta

OBRES DE DONYA MARIA MONTESSORI

: : : Método de la Pedagogia Científica : : :
aplicado a la Educación de la Infancia

1 volum, tela, Ptes. 7'50
» rústica, » 6'00

== Manual Práctico del Método Montessori ==

1 volum, tela, Ptes. 4

Els millors llibres d'orientació pedagògica.

Els millors llibres d'educació moderna.

Les comandes a la

CASA EDITORIAL ARALUCE
CORTS CATALANES, 392.--BARCELONA

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

ANY II NÚM. XXXVIII

OLOT, 26 MAIG DE 1916

CATALUNYA AL PARLAMENT

FRAGMENTS DEL DISCURS DE D. FRANCESC CAMBÓ EN LA FESTA
DE LA UNITAT CATALANA

Jo vos dic, senyors, que a les Corts d'Espanya nosaltres apoiarem i defensarem i acollirem totes les expressions de vida regional que apareguin a Espanya i vulguin satisfacció legítima de part del Poder, però pugnarem en primer terme pel nostre plet i, des del primer moment, des de la discussió del Missatge, plantejarem el plet de la oficialitat de la llengua catalana.

Plantejarem a la vegada, la reivindicació de la plenitud de la sobirania catalana, de la consecució d'una assemblea catalana amb un poder executiu català que regeixi la vida interior de Catalunya.

Jo no vull negar-vos, senyors, que aquesta tàctica que anem a adoptar, no vull negar-ho, repeteixo, ans al contrari, em plau declarar-ho, és una rectificació de la tàctica i de la conducta que hem observat des de 1901. Ara, que vos diré també, que és no més que una rectificació de tàctica, perquè, si heu observat bé, en la nostra actuació a les Corts hi ha hagut una evident contradicció. Nosaltres ens declaravem en principi, clarament, netament, radicalment catalanistes; però les peticions que formulavem, les engranavem dins d'una organització general regionalista. I vos diré per què abandonem aquesta tàctica.

No hi ha hagut en tota la història de Catalunya un fet que ens per-

sonalitzí tant com el moviment de la Solidaritat Catalana. El poble el sentí com un moviment nacionalista, però no tots els que vàrem integralment intervenir en la confecció del programa del Tívoli sentíen aquell moviment com una afirmació nacionalista. ¡Com podia sentir-la, per exemple, aquell home venerable, que no sent català va posar tot el séu valer al servei de Catalunya, en Nicolau Salmerón!

Amb en Salmerón es va plantejar el problema de sobirania de l'Estat. Entenia en Salmerón que la sobirania de l'Estat era inherent a la direcció de la vida de tota Espanya. Sobre l'instrucció, la sobirania era de l'Estat; sobre el règim econòmic, la sobirania era de l'Estat; sobre l'ensenyança, sobre el dret, la sobirania era de l'Estat.

Vàrem arribar a una transacció que marcà la tàctica que vàrem seguir i que conduí al fracàs: que nosaltres, hipotèticament, acceptéssim aquesta sobirania de l'Estat i que, al demanar facultats de règim per a Catalunya, les demanéssim com delegades per l'Estat com si fóssim uns apoderats de l'Estat durant una temporada. Es a dir, que ens deien que renunciéssim a la gerència de casa nostra, perquè el gerent únic ja ens faria poders.

Aquesta tàctica del programa del Tívoli, a les Corts, va trobar en la persona d'en Maura una consagració plena. En Maura no volia veure res especial en Catalunya, res de distinció en Catalunya. Catalunya, sols tenia més sensibilitat i, per tant, sentia més el dolor que les altres regions; però el remei se li havia d'aplicar havia de ser un remei de caràcter general. Com a concreció d'aixó, va venir el projecte d'Administració Local, plasmació del programa del Tívoli, i vàrem acceptar-ho com vàrem acceptar les Mancomunitats que no disputaven res al Govern, que prenién les delegacions que el Govern volgués atorgar.

Tinc la seguretat de que en Salmerón i en Maura procedíen amb la més completa bona fe i llealtat, i que tot lo altre, si no era una solució, era un camí de solució.

Ara, que aquest camí de solució parteix del supost d'una bona voluntat per part dels directors de l'Estat; com si diguéssim, de la bona voluntat del gerent. Ha fallat aquets camí, diguem-ho clar, perquè ha fallat aquesta bona voluntat. Nosaltres creiem que per part dels homes directors hi hauria hagut bona fe, que es crearien organismes regionals, que les hauríen tractat amb cura dels directors de l'Estat per a que servissin de mirall a les altres regions d'Espanya. Vàrem creure—i potser era veritat—que hi havia entre ells, homes desitjosos de salvar Espanya

Peró aquest intent ha fallat. Mentre que la vida de la Mancomunitat depén de les facultats que li dongui l'Estat, i ha de nodrir-se dels ingressos que li delega l'Estat i ha de suposar bona voluntat en els homes de l'Estat, hem vist, des de que vàrem confiar en la col·laboració d'aquets homes, com solapadament, vilment han anat desenrotllant una obra encaminada a atacar els punts mes vius i substancials de la nacionalitat catalana.

(Acabarà)

PER LA OFICIALITAT DE LA LLENGUA CATALANA

El diputat lliberal per Sort-Viella D. Emili Riu, ha enviat al president del Consell de Ministres la següent carta.

«Exmo. Sr. Conde de Romanones:

»Mi querido amigo y jefe: Por los periódicos de Barcelona de anteayer, veo que la Mancomunidad se dirigió al Gobierno pidiendo que se reconozca la oficialidad del idioma catalán.

»Quisiera que V. recordase, como le dije varias veces desde hace tiempo en las breves conversaciones que con V. he tenido, que esta es, de todas las reivindicaciones que la Mancomunidad hace en nombre de Cataluña, la más grave, la más justa, la de más hondas raíces en el sentimiento del pueblo catalán, la que mayores perturbaciones puede traer de no ser atendida y aquella que puede poner en muy grave situación delante de sus electores al partido liberal de Cataluña. A mi juicio, el Rey en el Mensaje de la corona debería adelantarse a la petición que harán los diputados por Cataluña, invitando a todos los diputados a que cada cual trabaje por la prosperidad de España en su idioma natal.

»Por mi parte, entendido que es de justicia la reivindicación de poder hablar en catalán en todos los actos administrativos y oficiales de Cataluña. No se puede hablar de problema ibérico, ni de aspiraciones de lograr la alianza con Portugal como base de la grandeza de España, ni tener autoridad para impedir que desde Cataluña se haga, con vistas al extranjero, la propaganda de que hay en España naciones oprimidas, si no

se reconeix el dret a parlar en català en tots els actes polítics i administratius de Catalunya.

»Estuve dies passats en la Presidència per veure a V. i parlar de aquest assumpte i sentí no trobar-lo per exposar-li de paraula la importància enorme que té aquesta qüestió per promoure agitació en Catalunya. En aquests moments, i donada la situació de Europa i el ressorgiment del problema de les Nacionalitats que Anglaterra ha posat sobre el tapet, considero en extrem delicat aplazar la resolució de aquest problema i ir procurant el seu eliminació de les temes de discussió, com és costum general en nostra política, a fi de que se cansen i fatiguin els que reclamen. Aplicat a aquest assumpte, és un procediment funestísim.

»Yo le rogaria a V., en nom de meus amics de Lèrida, en nom del bé de Espanya, que conceda V. a aquest assumpte «urgentement la atenció necessària per formar ràpidament judici i si el de V. és favorable, esfuèrce V. en vencer les resistències que segurament trobarà en el partit liberal.

»Le saluda su buen amigo que le desea acierto en sus difíciles funciones y le reitera su adhesión.—Emilio Riu.

»Madrid, 4 de mayo de 1916.»

Aquesta carta ens omple de satisfacció car prova que dintre les files del partit lliberal encara hi ha catalans que senten l'amor de llur terra, enfront de la catalanofòbia del Director d'Ensenyança Sr. Royo Vilanova.

I mentre el govern francès dona al català com oficial pels efectes de la censura, el d'Alemanya crea una universitat de llengua polonesa en la capital del terreny ocupat de Polònia, i el d'Àustria dona l'autonomia als eslaus i tchecs i els hi dona la oficialitat dels seus idiomes; el govern de Madrid, tracta d'arrebassar-nos la nostra aimada parla que's lo més sagrat i lo més íntim de la nostra espiritualitat. ¿I amb quin dret pot fer-ho? ¿Què per ventura, és ell qui l'ha creada? No crec que vegi l'atropell, car Catalunya entera se aixecaria contra el tirà. Deu fou qui'ns donà la llengua i solsament ell ens la pot pendre; o sinó vegis lo que digué el gran poeta Maragall en son «Elogi de la Paraula».

«I aquell esperit cal cercar-lo a través d'aquesta varietat misteriosa tractant la paraula com una cosa sagrada, inviolable parlant cadescú amb sant amor la llengua inoscenta del poble en que Deu l'ha posat, donant-li amb ella son verb creador; parlar sols en plenitud de sentir i puresa d'expressió, i estalviant temerosament el sacrilegi de la paraula artificiosa o grollera.»

Com més menyspreuada i més perseguida serà, més nostre amor li posarem i aixís com els cristians d'aquells temps preferien que'ls martiritzessin abans que apostatar de llur religió, així també nosaltres els catalans voldríem primer morir que deixar-nos pendre lo més preuat de nostra patria.

JOAN DE COLLTORT

INTIMES

MELANGÍA

D'un rar silenci la fatal poixança
pesa damunt la obscura vida mia;
han emmudit les dolces vèus d'un dia:
vaguen tant sols en echos d'anyorança.

Ont sou, ont sou, rialles d'alegria,
cançons que ja os hèu fós en llunyedança?
Resta'm al seny una crudel recança
i un perfum esbravat de flor mostia.

Ont sou, ont sou? La joia matutina
¡qui sab ont es quan a Ponent declina
la brillant magestat del dia mort,

mentres s'apaga tota pompa vana,
i plora en tó pensívol la campana
l'elegia punyenta del recort!

INQUIETUT

Mai calma son glatir, ni mai reposa
el daler de mon ànima intranquilla;
quan jo m'adormo ma inquietut vigila
com un goç foll rera una porta closa.

Prou l'àngel bó mos bells ensomnis fila
i els ulls laçats m'aciuca amb mà amorosa;
jel neguit de mon ànima anguniosa
l'encís fatal de son verí hi destila!

Gruny implacable una mortal patra
en la gran calma de la nit obscura
la vèu de mes tristeses desvetillant:

mon sòn anyora aquelles nits tan belles,
quan sols entre mos ulls i les estrelles
s'hi interposava una il·lusió d'infant.

EVOCACIÓ

Tornau en trista processó endolada,
recorts amats; i al front senyat de cendra
dexàu-m'hi el dó d'una besada tendra!

Tornàu tornàu en processó endolada
boi salmejant una cançó perduda
per la qual sía ma tristor vensuda.

Tornàu, cantant en processó endolada
una cançó que un dia s'estingí
i ja mai més la joia fou en mi!

Seièu en mon racés, qu'encara guarda
per l'hora concrosa de ma tarda
vesllums dels jorns assoleiats d'amor;

i aquí, ont el goig per sempre més moría
vostre riure de flames d'alegria
farà enrera les ombres del dolor!

GABRIEL RIVERA

L'ANADA A LA FESTA DE L'UNITAT CATALANA

Sortírem amb el tren de les 2'30 del matí del diumenge. Era un d'aquets matins tan serens i riallers del mes de Maig. La lluna amb sa claror donava un to argentat a la exuberant vegetació que's troba arreu de la comarca olotina. Atravessant plans i barrancs, valls i fondalades, arribàrem a S. Feliu de Pallarols ont pujaren al tren benvolguts amics nostres i de totes les estacions fins arribar a Girona pujaven regionalistes que anaven tots a la gran festa; d'Amer ne pujaren un bon nombre.

Quan siguèrem a Girona l'entusiasme anava creixent. Al andèn hi havia una gran munió de gent, portant insígnies catalanes i vinguda de tot arreu, que esperava la sortida del tren lleuger que'ns havia de conduir a Barcelona.

Sortírem de Girona a les 5'50 passant pel Litoral. La primera estació començaren a pujar regionalistes i aixís mateix en totes les demés estacions que anavem trovant; al arribar a Mataró el tren estava materialment ple de gent freturosa de sentir als representants de Catalunya. De tots els vagons se sentien les més animades converses; els uns parlaven de la grandiositat de la festa, altres de l'activitat que pendrà'n nostres parlamentaris a Madrid els de més enllà amb el posat de satisfacció, i fins el mar, aqueix mar tan nostre amb la seva bonança semblava contribuir com nosaltres a la festa de Catalunya.

Arribàrem per fi a Barcelona a tres quarts de nou. Per a fer més simpàtica la festa de l'Unitat Catalana, coincidí amb la de la Flor. Per tots els carrers, plaças i passeigs hi havia colles de senyoretetes elegantment habillades que posaven flors a n'els vianants i fins nosaltres de sobte ens topem amb variès senyoretetes que'ns col·loquen una flor en el trau de la americana, donant-les-hi nosaltres una caritat pels pobres tuberculosos.

La Ciutat Comtal presentava una diada de festa major; no's parlava d'altre cosa que de la festa que la Lliga Regionalista havia organitzat.

Anàrem al mitin que's celebrà al Palau de la Música Catalana; totes les llotjes i seients eren ja presos, tinguent nosaltres de escoltar als oradors a peu dret. Els oradors foren aplaudits d'una manera estrepitosa i molt en particular nostre *leader* D. Francesc Cambó. Aixís que'l president de la Lliga D. Raimond d'Abadal donà per acabat l'acte, la multitud desallotjà ordenadament el local anant seguidament a la Rambla. Allà hi hagué un espectacle animadíssim. A més dels autos i cotxes, que eren en gran nombre, més de quaranta tramvies feien el servei des de la Rambla a les immediacions del Parc Güell, tinguent que pendre'ls quasi tots per assalt i solsament aixís podria ser que amb mitja hora s'hi trasladesin cinc mil persones.

Una volta al Parc Güell en el lloc ont hi ha les columnes que sostenen la gran pista del anomenat Teatre Grec (en el qual hi havia instal·lades les taules) la casa Cinzano obsequià a la concurrència amb esplèndit i riquíssim vermouth. Amb aquest refrigeri anàrem a pendre selent a les taules per al banquet.

La Lliga ho organitzà tot d'una manera tal que amb menys de mitja hora estigueren col·locats els cinc mil seixanta començals. El banquet fou servit d'una manera admirable per la casa Regàs tant per la qualitat del menjar com en la promptitut amb que fou servit.

A l'hora dels brindis tots els oradors que hi parlaren: fòren objecte d'una gran demostració de simpatia. L'acte aquest fou verdaderament commovedor: impossible fer-sen càrrec sense haver-ho vist. La multitud allà congregada feia els més vius elogis de la gran festa catalana, car els reunits no's sentien gironins, ni lleidatans, ni tarragonins, sinó purament catalans. Eren soldats de Catalunya refets de la gran batalla que havien donat al govern de Madrid en les últimes eleccions i acoblats avui en llaç de germanor sota la bandera de les quatre barres de sang. Homes de totes classes socials, hi havia des de'l milionari al més humil obrer, juntats solsament per amor a la terra que'ls ha vist neixer i aquests fòren qui amb llur esforç porten vint representants de Catalunya al Congrés i al Senat per a que diguin al Govern que hi ha un poble que vol parlar amb la seva llengua, que vol treball i que vol viure lliure perque hi te dret com a nació que és.

Serà una festa aquesta que perdurarà en la memoria de tots quants tinguérem el gran goig d'assistir-hi.

¡Avant sempre i que visqui Catalunya!

JAUME SALA PUIGDEMONT

NOTES CIUTADANES

JOAN PARRAS, CONCERTISTA DE GUITARRA.—Aquest artista ha donat, durant la seva permanència a Olot, recitals al *Círculo Olotense* i al *Centre Catòlic*, logrant fer-se aplaudir dels intel·ligents en música. Les obres dels grans romàntics Schumman, Mendelshon, Albeniz i Granados adquireixen executades en la guitarra, de la manera destríssima com toca en Parras, un singular interès gens desproveit de valor estètica. Escauen a n'aquest instrument, d'una manera especial, les obres de sabor andaluç. i, en general, totes aquelles en que hi predomina el sentimentalisme, com ho son la *Barcarola veneciana* de Mendelshon, i les emocionantes cançons catalanes *El testament d'Amelia* i *El Mestre*; aquestes dugues harmonisades per en Llobet, foren dites pel senyor Parras amb molta ànima, especialment la darrera, petit joiell d'harmonisació.

PERE AUBERT
Impressor—Olot

Fàbrica de Gas. - Girona

VENDA DE

CARBÓ DE COK

Telèfon { Comarcal GIRONA, 54
Interurbà id. 33

També s'en ven a OLOT:
Carboneries JOAN RIGAT,
(a) Xurri, carrer Hospici, 9
i demés que tinguin anunci de
la fàbrica en son establiment.

QVADERNS D'ESTVDI

Aquesta Revista formarà anualment dos volums d'unes 400 pàgines cada un. La publicació es farà cada mes, llevat els de Juliol, Agost i Setembre, en fascicles d'un mínim de 80 pàgines.

***

Preu de subscripció anual 4 ptes.

Número solt, 50 cèntims

***

Venda i subscripció a Olot:

LLIBRERIA BONET

Carrer Major, n.º 3

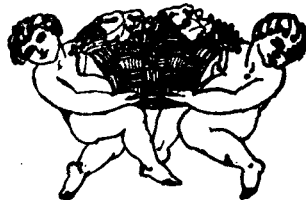
PIU ORRI

S. Esteve, 12

Camiseria, Corbateria,
Genres de Punt

Grands assortits
a preus econòmics de
Lianes, Sedes i Cotons

Celler Olotí

Casa recomanada per a
vins de tota confiança

Olis, sabons i comestibles
de primera qualitat

***

Passeig de Blay (Firal), 52
(Davant del Teatre)

LA CARITAT.-OLOT

Relació d'Ingressos i Gastos del mes de Desembre
de 1915

INGRESSOS

Capítol 1er. Recaudacions en metàlic . . . . 4011'50 Ptes.

GASTOS

Capítol 1er. Queviures . . . . . 1359'75 Ptes.

» 2on. Gastos Generals i d'Administració 784'70 »

» 3er. Auxilis varis . . . . . 493'10 »

» 4rt. Extraordinaris . . . . . 50'50 »

TOTAL. . . . . 2688'05 Ptes.

AUXILIS PRESTATS DURANT AQUEST MES

Apets donats en el menjador	}	Homes.	1801
		Dònes	3203
		Criatures	2342
		A domicili.	872
		TOTAL.	<u>8218</u>

Detall dels auxilis varis	}	Almoines varies . . .	14'40 Ptes.
		Bonos generals . . .	415'75 »
		» especials de llet	53'20 »
		Hostatges a tranzeunts	5'50 »
		Caixes de mort . . .	4'25 »
TOTAL	<u>493'10 Ptes.</u>		

Auxilis de pa a domicili. . . . . 300 kilos.

Tots els comprovants estant a entera disposició de tota persona que tingui el gust d'examinar-los.

EL TRESORER-ADMINISTRADOR,
Joan Aumallé

NOTICIARI

ADICIÓ AL NUM. XXXVIII DE VIDA OLOTINA

Diumenge celebrarà el Roser el poble de Las Presas. Ha estat contractada la orquestra «La Principal Olotina».

També celebrarà diumenge el poble de La Piña el Roser, hi tocarà la orquestra «La Municipal Olotina». Aquesta mateixa orquestra tocarà diumenge, dilluns i dimars en el barri de la Verge del Portal que celebrarà la festa com cada any.

El dia 1er. de Juny, diada de la Assensió, celebrarà la Parroquia de Sant Cristòfol les Fonts la festa de Sant Isidre amb Ofici, processó i algunes sardanes al matí, i a la tarde es tocaràn sardanes en el prat del Triay per la orquestra «La Municipal Olotina».

Diumeuge passat van inangurar-se les audicions de sardanes que cada any tenen lloc per la nit en el passeig de Blay.

Ens diuen que la agrupació anomenada «Rondalla Olotina» ha donat el càrrec de President Honorari

al notable guitarrista D. Joan Parras.

Dit senyor després del concert que donà en el «Centre Catòlic, fou obsequiat amb un refresc a font Moixina per varis de sos amics.

El diumenge dia 4 de Juny, la societat «Unión Pajaril de Olot» celebrarà el Certamen Aucellista amb el següent programa:

A les 7 i mitja del matí se tocarà Diana a la Plaça d'Alfons XII per la orquestra «La Principal Olotina» que dirigeix D. Antón Moner.

Al propi temps començarà el Passant que des de dita Plaça se dirigirà al passeig de Blay acompanyant als aucellistes; al arribar a dit passeig se tocarà la sardana «Gentil Recort» d'en M. Serra i seguidament començarà el Certamen.

El nombre de premis son els que segueixen: Primera secció, Pinsans 10 premis; Segona secció, Passarells 10 premis; Tercera secció, Cadernereres 10 premis; Quarta secció, Verdums 10 premis; Quinta secció, Gafarrons 6 premis; Sexta secció, Canaris flautes varis premis; Septima secció, Canaris del país.

Acabat el Certamen i mentres els aucellistes favorescuts presumiràn les corones, rams i monedes que hauràn obtingut en concepte de premis, se tocaràn en el passeig de Blay les següents sardanes: «Les gojes dançaires», «Plany d'una verge» i «Breçant l'infantó» d'en Miquel Serra, «La Santa Espina» d'en Morera.

A les dues de la tarde, tindrà lloc un gran concert instrumental en el mateix Passeig, en el que hi executarà, la mateixa orquestra, escullides composicions.

De 9 a 11 de la nit, sardanes en el passeig de Blay.

Dissapte el llacer municipal va agafar un goç vagabund que corria per aquets carrers i que segons referencies resultà esser rabiós o foll, el qual, per desgracia havia ja mossegat algunes criatures. No cal dir que de veres desitjem que'l fet no porti greus conseqüencies.

Els treballs per a obter en el concurs del monument a les heroïnes de Santa Bàrbara de que parlàvem en el nombre anterior deuen presentar-se a la Majordomia del Ajuntament de Girona, abans del 30 de Juny pròxim.

Se fa present als posseïdors de bonos de «La Caritat» que el proper dimecres, últim del mes, es dia

de reintegre dels mateixos en el lloc i hora de costum.

La esposa del conegut fabricant d'aquesta ciutat En Josep Artigas, ha donat a llum felisment un robust nen. L'apadrinaràn en Joan Descals i Na M.^a del Tura Artigas.

Rebin nostre més coral enhorabona.

Demà dissapte arribarà a nostre ciutat per a passar-hi la temporada d'istiu, nostre benivolgut compatrici D. Manel Malagrida i sa distingida familia.

Sia benvingut.

Dissapte passat un noi del *Tarut* anant amb la carreta, al passar per darrera *cân Elias*, va despendre's una roca que'l feu caurer amb tanta mala fortuna que's partí pel mitj la barra.

Els intel·ligent metges Srs. Danés i Gelabert li feren la cura amb èxit, i a hores d'ara ja's trova millor.

Alguns elements aficionats al foot-ball instalats al camp del abans *Sport Club Oloti*, organitzen per Pasqua de Pentecostés un gran partit de foot-ball, entre un team escullit dels mateixos i un dels d'importancia de Vic, que creiem satisfarà als aimants d'aquest sport.

Se'ns ha preguntat a veure si la Comissió o Junta de Subsistències ja ha fet o procurat per a que se abaratin o al menys no pugin més, algunes materies alimentícies que a Barcelona i fins al estranger estàn molt mes barates que aquí.

=

Dimars a les sis de la tarde se verificà l'enterro de la mare dels nostres benvolguts amics En Joan Triadú i En Marià Batlle, en el que hi assistí un nombrós acompanyament. Rebi la desconsolada familia nostre més sentit pèsam.

=

Nostre bon amic En Xavier Marsillach, ha tingut la desgracia de perdre la seva única filla. Desitjem als atribulats pares una forta resignació per a soportar tant cruel pèrdua.

=

Ha mort a S. Feliu de Pallarols el notabilíssim constructors d'instruments de fusta, especialment els propis per a *coblas*, D. Joaquim Llantà, verdader artista en el seu género, molt conegut en nostra província (E. P. D.)

=

Acabades les operacions de replanteig que se estàn efectuant, del segón troç de la carretera d'Olot a S. Pau de Seguries, començaràn dintre poc, per administració, les obres de desmunt i explanació de la referida via.

=

Des del 19 al 25 del corrent, aquesta sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha obert 6 llibretes noves, ha rebut per imposicions 23,552' pessetes i n'ha pagat 9,893 per reintegres d'estalvi i plassos mensuals de pensió.

Durant la vinenta setmana actual de Vocal de torn D. Ramón Benet i Rosau.

=

Se troven ja entre nosaltres els olotins que assistiren al banquet de 5000 coberts que donà La Lliga de Barcelona amb motiu de la festa de l'Unitat Catalana.

Quaranta foren els que hi assistiren entre d'Olot i sa comarca.

=

Ahir dijous, a la una i mitja de la matinada se calà foc en un cobert del carrer de Girona, propietat de D. Virgili del Caso.

Les pèrdues sembla no son de molta importancia.

=

El dissapte tingué lloc l'enterro de D. Joan Comes Cerqueda, pare polític del regidor d'aquesta ciutat D. Josep Teixidor.

Fou una verdadera manifestació de dol degut a les moltes simpaties que gosaba el finat.

Rebi la seva familia nostre més sentit pèsam per la pèrdua tan irreparable.

=

En el aparador de la casa Esteve Coma i Coma hi ha exposades dues ampliacions del banquet de la festa de l'Unitat Catalana, adquirides per la Lliga Regionalista d'Olot.

Cal felicitar al jove d'aquesta ciutat autor de dites ampliacions.

=

El moviment de població ocorregut des del dia 18 al 24 de Maig ha sigut com segueix:

Defuncions: — Joan Comes, 79 anys, viudo; Margarida Armanguer, 54 anys, casada; Sabina Arqués, 29 anys, casada; Ramona Mitjà, 73 anys, casada; Florinda Marsillach, 6 mesos; Benet Planagumà, 2 mesos.

Matrimonis:—0.

Naixements:—Nen, fill de Josep Artigas i Carme Hostench; nen, fill de Martí Bassols i Francisca Socarrats; i nena, filla de Esteve Boixeda i Magdalena Canal.

=

Per causa de que nostre Ajuntament fa tres setmanes no celebra sessió de primera convocatoria i siguent impossible portar dita informació per motiu de que la segona se celebra al divendres dia en que surt nostre periòdic, fem sapiguer a nostres llegidors que'ls hi donarem l'ordre del dia d'aquesta setmana i a la pròxima hi posarem els acorts recaiguts en la mateixa.

Ordre del dia del 24 de Maig:

Comptes examinats per les comissions permanents.

Informe de la Comissió de Governació en la sollicitud del Sr. Planagumà referent al llocs per a la venda de refrescos existents en la plaça de Clarà.

Altre de la mateixa Comissió en la sollicitud de la Comissió organitzadora del Certamen Aucellista en súplica d'una subvenció.

Proposició de la referida Comissió referent a les festes de Nostra Sra. del Tura.

Sollicitud del Sr. Pons i Tusquets interessant la aprovació d'un plano, per a construir una casa-torre.

Altre del Sr. Legares suplicant se li aprovi un plano de modificació de fatxada d'una casa del carrer de Vilanova.

Sollicituts presentades durant el concurs obert per a proveir la plaça d'amortalladora.

=

Diumenge vinent la societat «Ateneo Obrero» celebrarà un gran ball executat per un quintet dirigit per en Joan Coll.

=

La Secció Recreativa del «Centre Catòlic» està fent els treballs per a posar en escena el grandios drama «Dos fills».

=

Nostre bon amic D. Manel Prat ens ha ofert el seu nou domicili en la propera vila de Banyolas aont creiem hi ha establert una industria.

Li desitjem molts anys de prosperitat.